

De schepping gezien in Bijbels licht (2)

De oorsprong van het heelal

Ds. J. Marcus

Predikant van de [‘Peace’ PRC](#) te Dyer, Indiana

Door het geloof verstaan wij dat de wereld door het woord Gods is toebereid, also dat de dingen die men ziet, niet geworden zijn uit dingen die gezien worden (Hebr. 11:3).

De Schrift is de lens waardoor wij de schepping moeten bekijken. In de vorige aflevering hebben we gezien dat wij in Gods geïnspireerde Woord een profetisch Woord hebben dat zeer vast is. In het licht van dat zeer vaste Woord mogen we de schepping en de menselijke uitleg daarvan niet gebruiken als onze leidraad voor het verstaan van de Schrift. Integendeel, we moeten de Schrift gebruiken als onze leidraad voor het verstaan van de schepping. In deze aflevering willen we bezien wat Gods Woord zegt over het ontstaan van het heelal. Hoewel de waarheid over het ontstaan van het heelal duidelijk is, wordt deze nog steeds fel betwist door ongelovigen.

Wanneer we met dergelijke ontkenningen van de waarheid worden geconfronteerd, kunnen we in de verleiding komen om compromissen te sluiten. Wanneer we horen dat het heelal veertien miljard jaar geleden uit een oerknal is ontstaan, kunnen we in de verleiding komen om af te wijken van wat de Schrift verkondigt en het idee aanvaarden dat God het heelal door middel van evolutie heeft geschapen. Wanneer wetenschappers beweren dat DNA-bewijs aantoon dat eenvoudige wezens zich over lange perioden tot complexere wezens hebben ontwikkeld, kunnen we in de verleiding komen om de leugen te geloven.

In deze serie willen we de schepping bekijken door de lens van de Schrift. Als de Heere het wil, zullen we in toekomstige afleveringen ingaan op specifieke kwesties, zoals hoe oud het heelal is, hoelang de scheppingsdagen duurden, en hoe we moeten omgaan met wetenschappelijk bewijs dat lijkt te wijzen op een oud heelal, naast andere onderwerpen.

Voordat we naar die specifieke onderwerpen kijken, kan het nuttig zijn om door de lens van de Schrift te kijken naar enkele fundamentele waarheden met betrekking tot de oorsprong van het heelal. De eerste en meest fundamentele waarheid betreffende de oorsprong van het heelal is dat *God de Schepper ervan is*.

Ongelovigen willen niet toegeven dat God de Schepper is en houden er veeleer aan vast dat het heelal uit zichzelf is ontstaan. Als ze zouden toegeven dat God inderdaad alle dingen heeft geschapen, zouden ze zichzelf veroordelen omdat ze niet in Hem geloven en Hem niet dienen. Ondanks hun luide protesten dat het tegendeel het geval is, weten ongelovigen niettemin dat het heelal zichzelf niet heeft geschapen. Dat is de leer van Romeinen 1:20, waar staat: ‘Zijn onzienlijke dingen worden van de schepping der wereld aan uit de schepselen verstaan en doorzien, beide Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, opdat zij niet te verontschuldigen zouden zijn.’ De mensheid kan zien dat er *wel zo’n* almachtige kracht achter het bestaan van het heelal schuilgaat en dat deze kracht door de *Godheid* werd uitgeoefend. Maar zij weigeren toe te geven

wat duidelijk waar is. Geen enkel bewijs kan de opstandige mens van zijn ontkenningen afbrengen; alleen een wonderwerk van God kan dit bewerkstelligen.

God beantwoordt de vraag over de oorsprong van alle dingen echter al in het allereerste vers van de Schrift: “In den beginne schiep God den hemel en de aarde” (Gen. 1:1). Hebreëen 1:10 verklaart: ‘En: Gij, Heere, hebt in den beginne de aarde gegrond, en de hemelen zijn werken Uwer handen.’ En Hebreëen 11:3 verkondigt dat ‘de wereld door het woord Gods is toebereid.’ De rest van de Schrift weerspiegelt zo duidelijk de waarheid dat God heeft geschapen, dat het overbodig zou zijn om nog meer Schriftgedeelten aan te halen. Terwijl ongeloof deze fundamentele waarheid ontkent en onderdrukt, houdt het geloof vast aan wat de Schrift verkondigt: God is de Almachtige Schepper van alle dingen.

Een tweede fundamentele waarheid over het ontstaan van het heelal is dat God de hemel en de aarde *door Zijn machtige woord* heeft geschapen.

Aangezien ongelovigen weigeren te erkennen dat God alle dingen heeft geschapen, moeten zij uitleggen hoe het heelal uit zichzelf zou kunnen zijn ontstaan. Meestal beroepen zij zich op natuurwetten om te verklaren hoe vermeende hete gaswolken in het vroege heelal in de loop van honderden miljoenen jaren onder invloed van de zwaartekracht zouden kunnen instorten en uiteindelijk draaiende sterren zouden kunnen vormen, omgeven door schijven van materiaal. Op de een of andere manier ontstonden er planeten uit deze schijven toen kleinere klompjes met elkaar in botsing kwamen en aan elkaar bleven plakken. Op de een of andere manier vormde de aarde zich tot een planeet op precies de juiste afstand van de zon, zodat het er niet te heet of te koud zou zijn om leven te ondersteunen. In de loop van miljarden jaren werden de atmosfeer en de oceanen van de aarde op de een of andere manier een ideale plek voor het ontstaan van leven. Volgens het evolutionisme ontwikkelde een chemische soep zich op de een of andere manier tot complexe moleculen. Deze ontwikkelden zich op hun beurt op de een of andere manier tot eenvoudige levensvormen, die zich ontwikkelden tot meercellige organismen. Uiteindelijk ontwikkelden deze complexere organismen zich op de een of andere manier tot hogere wezens, waaronder apen en mensen. Op de een of andere manier ontstond al deze orde en complexiteit door toevallige processen en naturalistische wetten, los van het werk van God.

Daarentegen verstaat het geloof ‘dat de wereld door het woord Gods is toebereid’ (Hebr. 11:3). Het voortdurende getuigenis van de Schrift is dat het heelal het resultaat is van Gods machtige scheppingswoord. Genesis 1 laat hierover geen twijfel bestaan wanneer het de woorden herhaalt: ‘God zeide... en het was alzo.’ Genesis 1 leert niet alleen dat God schiep; het leert *hoe* God schiep, namelijk door Zijn machtige woord. Psalm 33:6 verklaart: ‘Door het Woord des HEEREN zijn de hemelen gemaakt, en door den Geest Zijns monds al hun heir.’ Evenzo zegt Psalm 33:9 ons: ‘Want Hij spreekt, en het is er; Hij gebiedt, en het staat er.’ Gods scheppende woord was een krachtig bevel dat Zijn wijze bedoelingen verwezenlijkte.

Een derde belangrijke waarheid die de Bijbel verkondigt over het ontstaan van het heelal, is dat God *uit het niets* heeft geschapen.

Een fundamenteel uitgangspunt in natuurwetenschappelijke verklaringen voor het ontstaan is dat het heelal en alles wat zich daarin bevindt, is voortgekomen uit een oorspronkelijke

natuurlijke werkelijkheid (bijvoorbeeld een kwantumveld met wisselende energie dat aan natuurwetten onderworpen is). Ongelovigen stellen dat de hemel en de aarde zijn ontstaan uit miljarden jaren van processen die volgden op een plotselinge uitdijing van de ruimtetijd, de zogenaamde oerknal. Het naturalisme gaat ervan uit dat het heelal en alles wat erin is uiteindelijk voortkwam uit een of andere natuurlijke werkelijkheid in plaats van uit de scheppingsdaad van God. Volgens deze verklaringen hebben de sterren, de zon, de planeten, de maan, de aarde en al haar schepselen hun oorsprong in wat in wezen een eeuwige werkelijkheid is.

Daarentegen verklaart de Schrift dat God de hemel en de aarde uit het niets heeft geschapen. Wanneer Hebr. 11:3 zegt dat 'de wereld is toebereid', verwijst dit letterlijk naar het vormen van de 'eeuwen'^[1]. God schiep eeuwen van tijd (inclusief de materie en de ruimte die in verband met de tijd bestaan) op zo'n manier 'dat de dingen die men ziet, niet geworden zijn uit de dingen die gezien worden' (Hebr. 11:3). God heeft het materiaal van het zichtbare heelal (dat wil zeggen, 'de dingen die men ziet') niet geschapen uit reeds bestaand materiaal (dat wil zeggen, 'uit de dingen die gezien worden'). Hij heeft het heelal *uit het niets* geschapen.

Een vierde fundamentele waarheid over het ontstaan van het heelal is dat Gods scheppingswoord *onmiddellijk* tot uitvoering bracht wat het gebod.

Ongelovige verklaringen over het ontstaan van het heelal en het leven op aarde stellen steevast dat de orde die we in het heelal en in levende organismen aantreffen, geleidelijk is ontstaan door natuurlijke processen die gedurende lange perioden hebben gewerkt. Nadat de zon en de aarde waren gevormd, nam de aarde haar baan in op precies de juiste afstand van de zon. Na miljoenen jaren vertoonde zij precies de juiste samenstelling van stikstof, zuurstof en water waardoor leven kon ontstaan uit niet-levende chemische stoffen. Op de een of andere manier kwamen de bouwstenen van het leven (eiwitten, DNA, RNA, suikers, vetzuren en een groot aantal andere verbindingen) bij elkaar en wisten ze de effecten van water en zuurstof te vermijden (die normaal gesproken complexe moleculen vernietigen). Op de een of andere manier organiseerden deze kwetsbare bouwstenen zich geleidelijk tot meer geordende systemen die op de een of andere manier in staat waren energie op te nemen en op de een of andere manier kopieën van zichzelf te maken en eenvoudige levende organismen te worden. Deze eencellige organismen waren op hun beurt op de een of andere manier geleidelijk in staat om meer complexiteit en informatie aan zichzelf toe te voegen. Door het proces van natuurlijke selectie ontwikkelden deze organismen zich geleidelijk tot complexere meercellige organismen. Gedurende miljarden jaren ontwikkelden deze organismen zich op de een of andere manier tot hogere wezens, zoals vogels, reptielen, zoogdieren en uiteindelijk mensen. Dit alles kwam op de een of andere manier tot stand door blind toeval dat gedurende miljarden jaren via natuurlijke selectie werkte.

De Bijbel verkondigt iets heel anders dan het idee van geleidelijke processen. Genesis 1 verkondigt niet dat God ervoor zorgde dat de ene plantensoort zich ontwikkelde tot een andere plantensoort. Er staat niet dat minder complexe diersoorten tot complexere diersoorten leidden. In plaats daarvan verkondigt het dat God elk van de schepselen '*naar zijn aard*' schiep. Genesis 1:25 zegt bijvoorbeeld: 'En God maakte het wild gedierte der aarde naar zijn aard, en

het vee naar zijn aard, en al het kruipend gedierte des aardbodems naar zijn aard....' (zie ook Gen. 1:11, 12, 21, 24). Walvissen en koeien zijn niet geëvolueerd uit een eerder landdier. Mensen zijn niet voortgekomen uit aapachtige wezens. De Schrift sluit het idee uit dat God sommige schepselen tot andere soorten heeft laten ontwikkelen, wanneer zij de duidelijke waarheid verkondigt dat God elk schepsel 'naar zijn aard' heeft geschapen.

Bovendien worden Gods afzonderlijke scheppingsdaden van verschillende levende wezens voorgesteld als onmiddellijk plaatsvindend. Genesis 1:11 zegt bijvoorbeeld: 'En God zeide: Dat de aarde uitschiet grasscheutjes, kruid zaadzaaiende, vruchtbaar geboomte, dragende vrucht naar zijn aard, welks zaad daarin zij op de aarde. En het was alzo.' De onmiddellijke vervulling van Gods scheppingsbevel blijkt uit de woorden: 'En God zeide... en het was alzo.'

Ten slotte worden Gods scheppingsbevelen in het scheppingsverhaal niet over miljoenen jaren vervuld, maar op afzonderlijke dagen. Zo beschrijft Genesis 1:20, na het einde van de vierde dag in het vorige vers, het werk van de vijfde dag: 'En God zeide: Dat de wateren overvloediglijk voortbrengen een gewemel van levende zielen; en het gevogelte vliege boven de aarde, in het uitspansel des hemels.' Zodra God het werk van die specifieke dag heeft volbracht, verkondigt de geïnspireerde schrijver: 'Toen was het avond geweest en het was morgen geweest, de vijfde dag' (Gen. 1:23).

Een vijfde grondbeginsel met betrekking tot het ontstaan van het heelal is dat God alle dingen *zeer goed* heeft geschapen.

Degenen die zich bezighouden met natuurwetenschappelijke verklaringen gaan ervan uit dat het heelal, de aarde en het leven op aarde allemaal door toeval zijn ontstaan. Dit houdt in dat het heelal aanvankelijk helemaal niet geschikt was voor leven. In de loop van miljarden jaren werd het enigszins geschikt; daarna beter geschikt, en uiteindelijk zeer geschikt om leven te herbergen. Evenzo veronderstellen evolutionisten dat zwakkere levensvormen zich ontwikkelden tot steeds sterkere levensvormen.

De Schrift schetst echter een heel ander beeld. Het feit dat Hebrreeën 11:3 spreekt over de wereld die 'toebereid' is, houdt in dat het woord van God dat aanleiding gaf tot de schepping ervoor zorgde dat deze *in een toestand verkeerde die goed kon functioneren*. Dat is hetzelfde idee dat de geïnspireerde schrijver ons geeft in Genesis 1, waar zes keer wordt verkondigd: 'En God zag dat het goed was.' Gods beoordeling van Zijn scheppingswerk was niet: 'heel zwak', 'minder zwak', 'sterker', 'nog sterker', enzovoort. Integendeel, elke dag zag God dat Zijn werk 'goed was'. Vervolgens lezen we in Genesis 1:31: 'En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest, de zesde dag.' Verre van een slechte schepping die zich door miljoenen jaren van onvolmaaktheid en dood ontwikkelt, vertelt de Schrift ons dat het allemaal 'zeer goed' was.

De laatste fundamentele waarheid die we behandelen, is dat toen God alle dingen 'zeer goed' schiep, deze *volmaakt geschikt waren om Gods doel te bereiken*.

Een van de meest opvallende aspecten van de evolutietheorie is dat het hele proces zogenaamd wordt aangedreven door blind en willekeurig toeval en daarom geen enkel doel kan hebben. Dat betekent dat er geen doel is voor wat dan ook in het hele heelal, inclusief het leven van de

mens. De gedachte dat we alleen maar bestaan vanwege willekeurige moleculaire interacties maakt het leven zelf zinloos.

In schril contrast met de doelloosheid van de evolutie verklaart de Schrift dat de schepping een doel heeft. Het doel waartoe God alle dingen heeft geschapen, is de openbaring van Zijn heerlijkheid in de verlossing van Zijn volk. Dat het doel van de schepping in Jezus Christus ligt, blijkt duidelijk uit Kolossenzen 1:16, waar over Christus staat: 'Alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen.' Dat doel wordt aangegeven in het verslag van de schepping in Genesis, waarin de schepping van de mensheid als laatste komt, pas toen de hele schepping voor hem gereed was.

Bovendien zien we het doel uitgedrukt in Genesis 1:28: 'En God zegende hen, en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar en vermenigvuldigt, en vervult de aarde en onderwerpt haar, en hebt heerschappij over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte dat op de aarde kruipt.' God riep Adam en Eva op om heerschappij uit te oefenen als Zijn vrienden-dienaren. Dit wordt duidelijk door het feit dat God de mensheid naar Zijn beeld schiep: 'En God zeide: Laten Ons mensen maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis' (Gen. 1:26). Het heerlijke doel waartoe God ons schiep met gerechtigheid, heiligheid en kennis van Hem, is opdat wij Hem zouden kunnen liefhebben en met onze Vriend-Soeverein zouden kunnen leven in verbondsgemeenschap.

Door het geloof verstaan we dat de oorsprong van het heelal het werk van God was, uitgevoerd door Zijn machtige woord, waardoor de schepping onmiddellijk uit het niets tot stand kwam, volmaakt geschikt voor het doel om Zijn verbond met ons te sluiten. Dezelfde God, Die alle dingen omwille van ons heeft geschapen, is de God Die ons volkomen verlost. Dit wetende, belijden wij met de psalmist: 'Onze hulp is in den Naam des HEEREN, Die hemel en aarde heeft gemaakt' (Ps. 124:8).

[1] Zie kanttekening 6 in de Statenvertaling

Bron: The Standard Bearer, april 2026.